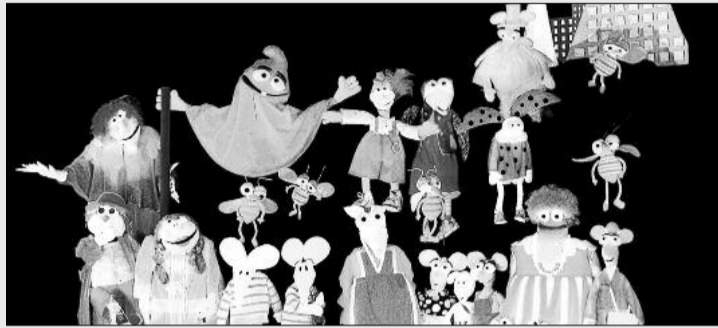

INFANTIL

■ EL FANTASMA MENTIDER

► Dissabte, a les 17.30 h, al teatre Conservatori de Manresa. Diumenge, a les 12.15 h, al teatre de l'Ateneu d'Igualada. La família Ra-

tolí, l'oncle Setciències, la porqueta Narcisa, la bruixa Maduixa i l'ànec Cisco són els protagonistes de l'espectacle de la companyia El Cau de l'Unicorn que aquest cap de setmana trepitjarà la Catalunya central, dins la programació de la Xarxa Imagina't de Manresa i el Grup Xarxa

d'Igualada. Aquests singulars personatges es posen al servei d'un muntatge, *El fantasma mentider*, que vol fer arribar al públic infantil un missatge de respecte i tolerància. Escrit i dirigit per Dani Martínez i Roser Castellví, aquesta representació de titelles delata les actituds i els comportaments que lesionen la convivència entre les persones en el si d'una societat. Una intenció que, sense perdre el sentit de l'humor, s'ofereix als menuts espectadors per tal de fer-los adonar com cal emprar-se amb els altres per tal de viure en harmonia. L'obra incorpora música de pel·lícules llegendàries així com altres peces originals. **Preus: 7 euros (Manresa); 5 euros (Igualada).**

■ PINOTXO, EL NEN DE FUSTA

► Diumenge, a les 18 h. L'adaptació per a titelles de la història de Pinotxo realitzada per Sebastià Vergés-actor titellaire juntament amb Montserrat Albalate- fa parada a Solsona. L'espectacle, guardonat

amb el premi Drac d'Or de la Fira Internacional de Titelles de Lleida, explica als nens i les nenes la història del ninot de fusta que pren vida i esdevé un noi entremaliat que no fa cas al vell Gepetto. **Solsona (Teatre Comarcal). Preu: 6 euros.**

Entrevista Neus Bernaus

Actriu. La crisi econòmica, afegida a la falta de perspectives laborals, sumada al pànic a fer-ne trenta, el terror visceral a complir-ne quaranta i la depressió per perdre la parella i abocar-se a una soledat sense fi. La intèrpret barcelonina parla d'aquest còctel explosiu que se serveix als escenaris amb grans dosis d'humor

«Ja n'hi ha prou de queixar-se tant»

► El Toc de Teatre del Kursaal de Manresa s'inicia amb *L'any que ve serà millor*, una de les millors comèdies del curs

L'ESPECTACLE

L'any que ve serà millor

► **Lloc:** teatre Kursaal. Passeig Pere III, 35. **Manresa.** ► **Dia:** dissabte, a les 22.15 h; diumenge, a les 18 h. ► **Preu:** 25 euros. Venda a taquilles, www.kursaal.cat i 93 872 36 36. ► **Directora:** Mercè Vila. ► **Autors:** Marta Buchaca, Carol López, Mercè Sarriàs i Victòria Szpunberg. ► **Intèrprets:** Neus Bernaus, Alba Florejachs, Mireia Pàmies i Vanessa Segura.

TONI MATA I RIU | MANRESA

■ «A les penes, punyalades». Poques frases sintetitzen com aquest adagi popular el sentiment d'irreverent optimisme que emana de *L'any que ve serà millor*. Un muntatge de La Villarroel que s'ha convertit per mèrits propis en un dels títols de l'any. Després de triomfar a la sala barcelonina, i repetir entusiasme del públic a Madrid durant un parell de setmanes, la peça gira per Catalunya i aquest cap de setmana arriba al teatre Kursaal de Manresa. Disposada a parlar de crisis diverses però sempre, com l'actriu Neus Bernaus (Barcelona, 1978) explicita en la sentència inicial d'aquesta entrevista, amb l'ànim ben amunt.

► **El dia que vaig veure-les a La Villarroel, dues espectadores que s'asseien davant meu van exclamar que s'hi havien sentit molt identificades. Els arriba aquest sentiment del públic?**

■ La gent empatitza molt amb nosaltres. A mi, m'ha passat en altres obres, d'anar pel carrer i caçar dues paraules en una conversa aliena que en fan referència. Però en aquesta, he arribat a sentir frases senceres. Em va passar amb el diàleg en què, parlant de l'antiga parella, un dels personatges diu que el psicòleg explica que cal aprendre a estar sola. I l'altra replica que ja n'ha après perquè fa trenta-nou anys que practica.

► **El que no sé és què en pensen els homes. Quatre autores, quatre**

Neus Bernaus, en primer pla, en una escena de la hilarant comèdia *L'any que ve serà millor*

actrius i una directora... No hi ha cap punt de vista masculí?

■ I tant, l'ajudant de direcció és José Pérez. Però ens equivocariem si penséssim que *L'any que ve serà millor* és una obra feminista. Tot-hom s'hi pot sentir identificar, dels vint llargs fins als quaranta i escaig. Es parla de temes universals, que afecten tant homes com dones. A més, segur que si l'haguessin fet només homes, no es remarcaria el gènere de la seva autoria, ni el de la interpretació.

► **No li falta raó.**

■ Ja s'han fet obres que són exclusivament masculines, i ningú no ho remarca. Senyal que encara queda per avançar en aquest camí.

► **Som davant d'un èxit que ha sorprès la mateixa empresa?**

■ És molt sorprenent com arriba a connectar amb el públic. Hem estat a Madrid, i la reacció de la gent també ha estat molt bona. I això

L'ARGUMENT

Retalls inconclusos d'una vida al caire de l'atac de nervis

► Quatre dones treballen de maniquins, una feina tan absurda com absurdes poden semblar les cuites que les amoinen. La vida que passa, la parella que se'n va, els diners que no arriben... Fragments esparsos d'una existència en crisi.

que vam començar de no res.

► **Què pretenia Carol López, la directora artística de La Villarroel?**

■ Ella tenia al cap la idea de reunir quatre dramaturgues i fer una obra que parlés de la insatisfacció, l'econòmica, l'emocional... Va escollir Mercè Vila perquè dirigís el muntatge i donés sentit a tot allò que anava sorgint del procés de creació. Ella anava rebent els textos,

s'improvisava, es creava, i de mica en mica es feia el puzzle. No hi ha un nus i un desenllaç, són microhistòries que sumen per a un concepte general. Amb molt ritme i humor.

► **Les actrius, assentien i interpretaven o també van participar en aquesta creació col·lectiva?**

■ Vam aportar-hi molt. Però la capitana de tot plegat va ser la Mercè, el vestit de l'obra el va dissenyar ella. Un dels seus encerts són els transicions entre les escenes, afavoreixen el ritme trepidant, que no decau en cap moment.

► **Qui no rigui amb aquesta obra és que té un mal dia. Però, no per això, s'ha d'obviar que tracta de quelcom tan quotidià com la insatisfacció amb un mateix. Han notat que hi ha espectadors que se senten incomodats?**

■ Parlem de com n'arribem a estar d'insatisfets en les nostres vides, i per això pot haver-hi aquest punt

«Parlem d'insatisfacció, però la gent no surt del

teatre malament sinó que riu i s'ho passa bé»

«No és una obra feminista perquè tracta temes que són universals, i s'hi pot identificar tant un home com una dona»

d'incomoditat. Però la gent no surt malament del teatre, com sí que passa en altres funcions en què et sents fatal pel tema que s'ha tractat. Aquí es toquen qüestions properes, però el públic riu, s'ho passa bé. La insatisfacció, motor de la històries que s'expliquen, se serveix amb la voluntat de donar el missatge que no cal perdre l'esperança i s'ha d'anar endavant.

► **Prohibit enfonsar-se?**

■ Hi ha una escena que protagonitzen unes noies cubanes, que estan en crisi permanent. I diuen que ja n'hi ha prou de «tantas quejaderas». Aquest és el concepte de l'obra: prou de queixar-se tant. Si un vol, pot.

► **Optimisme irredimible.**

■ Ja està bé que posem sobre la taula les nostres insatisfaccions, i mirem com podem millorar-les. Hi ha coses que no depenen de nosaltres, com l'economia, però també hi ha moltes crisis que són personals. I tot va molt lligat. Els moments de crisi són bons per adonar-se què és important i què no. I l'obra té un rerefons molt positiu.

► **L'humor de *L'any que ve serà millor* no és, per entendre'ns, l'humor de les comèdies dels teatres del Paral·lel.**

■ Tant la Mercè com les autores ens van deixar clar que calia defugir de l'humor fàcil, banal. No sé si dir-ne intel·ligent, però sí fi.

DAVID RUANO